

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Nu er det jo mig, der stiller spørgsmålene, og derfor er det svært at svare på fru Anne Grete Holmsgaards spørgsmål. Men jeg kunne nærmest sådan i politiske termer sige: Hvad får jeg for det? – forstået på den måde, at det er klart, at regeringen har arbejdet på de 30 pct. De 20 pct. blev et bindende mål, de 30 pct. er under visse forudsætninger, nemlig hvis man kan få USA, Brasilien, Indien og Kina med. Da er vi klar til at gå til de 30 pct., som det også fremgår af EU-aftalen. Så jeg mener, at EU-aftalen bringer os et stort skridt videre.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Nu er det jo ikke svært at svare på et spørgsmål, når man har ordet, så det kunne hr. Wedell-Neergaard have valgt at gøre, men det valgte han så ikke at gøre.

Hvad får jeg for det? spørger hr. Wedell-Neergaard.

En mulighed for, at det rent faktisk lykkes at få en international aftale, som virkelig begrænser udslippet af drivhusgasser, og som gør det, mens det endnu er billigt at gøre det, så vi ikke skubber det til et tidspunkt, hvor det bliver noget nær umuligt og meget, meget dyrt også at begrænse skaderne. Så det er det, hr. Wedell-Neergaard ville få for at gå i partnerskab med mig om det her. Det synes jeg sådan set er en ret god foræring at få, for det er jo det, EU selv siger er nødvendigt, hvis vi bare skal have en chance for at undgå en faretruende global opvarmning.

Så hvorfor ikke bare stemme for vores forslag til vedtagelse? Det ligger jo sådan set på linje med det, tror jeg, hr. Wedell-Neergaard egentlig gerne vil.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Inden statsministeren tog til Bruxelles og forhandlede denne glimrende aftale på plads, var fru Anne Grete Holmsgaard ude sammen med andre oppositionspolitikere og sige, at fru Anne Grete Holmsgaard mente, at man skulle udsætte sagen til sommer. Hun blev så modsagt af sin egen partifælle fra Frankrig, Cohn-Bendit, i EU.

Men jeg vil godt høre fru Anne Grete Holmsgaard: Er det sådan, at fru Anne Grete Holmsgaard med den viden, vi har nu, stadig væk mener, at man skulle have udsat sagen indtil juni måned?

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg bliver lige nødt til først at korrigere hr. Vesselbo. Hr. Cohn-Bendit er altså ikke min partifælle. Men i øvrigt var jeg til stede, da Cohn-Bendit sagde det, og nu forstår jeg hans humor ret godt, så det, han sagde, var:

KL 16.05

Ja, venner, jeg er enig med dig, og jeg er enig med den grønne gruppe i Europaparlamentets ordfører, Claude Turmes, men I tror da vel ikke virkelig, at I kan lykkes med det?

Jo, det tror jeg, for jeg tror stadig væk, at det ville have været klogere at bruge de næste 3 måneder til at gøre beslutningen bedre. Jeg siger: O.k., nu er vi så her. Vi har vundet første slag, nemlig det at få gjort målsætningen for vedvarende energi forpligtende, men vi skal sørensusese også vinde de to næste slag, nemlig at gøre energibesparelser forpligtende og få EU til at sige: Ja, vi forpligter os til en nedsættelse af udslippet af drivhusgasser på 30 pct., for det er det, der er nødvendigt, for at man har de bedst mulige chancer for at få en forpligtende, international aftale, som virkelig kan ændre det, vi i øjeblikket gør ved vores klode og kommende generationers miljø.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak til ordføreren. Så er det miljøministeren.

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Jeg synes, der her ved afslutningen af debatten er grund til at glæde sig over, hvad jeg faktisk har oplevet som en utrolig positiv debat.

Det er klart, at man godt kan stå og finde den ene og den anden og den tredje ting, som vi kan finde på at stå og sige: Hvad står der i det ene forslag til vedtagelse, og hvad står der i det andet forslag til vedtagelse? Jeg tror ikke, der er ret mange, der kan følge med i den dagsorden, for grundlæggende står der jo ret langt hen ad vejen det samme. Grundlæggende er der en ret stor enighed om, hvilken retning det er, vi skal. Det synes jeg egentlig at de to forslag til vedtagelse fra S, SF og De Radikale på den ene side og VKO på den anden afspejler, og så jeg synes jeg da, det er helt i orden, at der er nogle, der har sådan et par hangs og har behov for lige at lave lidt historieskrivning og kigge tilbage til 2001. Men nu skriver vi altså 2007, og mange gode kræfter har bidraget til, at vi er, hvor vi er nu. Det synes jeg der er grund til at glæde sig over.